

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quos casus sibi reservare potest Episcopus? parag. 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

CAPUT SEXTUM §. PRIMUS ET SECUNDUS.

99

lis etiam est levis percussio Clerici, inter li-
Trid. siff. mites peccati mortalis, ut dicimus in expli-
c. 6. de catione Excommunicationis, Si quis iudicen-
te, & qualem etiam esse abortum foetus ani-
Li. 5. in mati, diximus a alibi: Quoniam inquam haec
Decal. c. 2. ita te habent: Quaratur, an ejusmodi Casus
§. 4. n. 7. sint Episcopis concessi jure sua ordinariae
jurisdictionis, & sic possint, debeantque vo-
cari Casus Episcopo reservati, an vero sint
Pontificii?

b Sanch. l. 3. Sanchez, b aliquique putant, dici, &
4. in De- elle Episcopales, hoc est absoluted Episco-
cal. c. 54. pis reservati, quia sunt concessi dignitati
num. 7. Episcopali, atque adeo perpetuo, quod
Pontius est, jam nunc illos esse ordinariae Jurisdictioni.
L. 8. Etionis Episcorum; Castropalaus c cen-
c. 6. n. 9. set remanere Pontificios, quia tales sunt
Fragor. p. per se, licet Episcopis sint, per delegationem,
l. 4. d. 10. concessi.

n. 98. 4. Sed vera decisio, utramque sententiam
c Castrop. fortasse concilians, est, eos esse vere, & per se
in Bull. Pontificios; neque enim per delegationem
Cœn. p. 8. concessam Episcopis, mutant suam primæ-
§. 1. n. 7. vam naturam reservationis Pontificia, ut
Henriq. l. supra dixi. Sed tamen posse aliquo tandem
6. c. 17. modo; & quoad aliquem effectum vocari
n. 7. Episcopales, quia cum eorum absolutionis
d Suprac. potestas sit adnexa dignitati, sunt ejus ordi-
nariae, & perpetuae jurisdictionis. Vide om-
nu. 11. nino quæ dicam infra.

13. n. 13. 5. Per maximè autem utilis est haec deci-
sio, nam Confessarius electus per Bullam
Cruciatae absolvit Casus Episcopales, toties,
quories, & eodem modo mendicantes extra
Italiam absolvunt per sua privilegia Casus
eodem Episcopales, & denique ipse Episco-
pus solet alicui Confessario delegate potes-
tatem absolvendi suos Casus Episcopales.
Si ergo prædicti Casus, de quibus loqui-
nur, absoluted remanent Pontificii, nec
Bulla Cruciatae, nec privilegia Mendican-
tium, nec dicta Episcopi delegatio per con-
cessionem Casuum Episcopatum, le exten-
dent ad illos. At certè se extendent, (exci-
piamus semper heresim etiam occultam,
propter ejus enormitatem) si sint, ut nos pro-
babiliter sustinemus, aliquo tandem modo
Episcopales, & Jurisdictioni Episcopali con-
neci.

6. Dices. Si hi Casus sunt jam conce-
ssi Episcopis, non autem aliis communica-

bus Confessariis, ergo sunt ipsis Episcopis re-
servati. Ergo falsum est, quod dictum est
numer. 1. de facto non esse alios Casus re-
servatos Episcopo, nisi in Diœcesi specialiter
reserventur. Respondeo. Negro primam, &
secundam consequentiam. Illi enim casus
sunt Pontificis, nec esse tales desinunt, nec
ut num. 4. dixi, naturam reservationis mu-
tarunt per delegationem, qua concessi fue-
runt Episcopis. Quis enim dicat delicta oc-
ulta in Cœna Domini, esse, vel vocari pos-
se casus absolutè reservatos Episcopis? & ta-
men Tridentinum illos ipsis concessit. Ne
igitur commisceas haec duo, Casus reservatos
in Jure Episcopi, &, Casus reservatos in
Jure Pontifici, sed per particularem delega-
tionem ordinariae potestati Episcorum
concessos, ut rectè notavit f Floronus. Il-
lud prius nos cum D.D. citatis negavimus p. de cas.
dicto n. 1. non autem hoc posterius: quæ reserv. c. 1.
differentia, quam diversam praxim pariat, §. p. n. 5.
habebis g infra.

f Floro. p.
g Infraca.
9. §. 1. n.
§6. & 7.

§. II.

Quos Casus reservare sibi potest Episcopus.

1. S ignare dictum est §. præcedenti n. 1.
(Episcopus reservare poterit Casus,
quos prudenter expedire judicaverit, &c.)
nam Casus reservare cum moderatione debet, ne Sacramenti Pœnitentiae usus diffici-
lier reddatur, quam par est: de qua moder-
atione extant documenta Sacrae Congrega-
tionis apud h Quarant. aliosque. Et Bar- h Quarat.
bosa quidem i bene enumerat casus reservari V. Cas.
confuctos, modumque eodem interpretan- Rejeru. fi-
di. ne. Graffis

2. At quæstio est, an ipsi possint pec- de casib.
catum mortale cuiuscunque gravitatis re- refer.
servare? Respondeo, spectata natura re- Barb. de
servationis posse, quia statim, atque pec- potest. Ep.
catum est mortale, capax est reservationis, all. 50.
ut suprà vidimus, at, spectata Summi Pon- nu. 288.
tificis dispositione, aliud est dicendum de i Barbos.
Episcopis, aliud de Prælatis, seu Capitulis l.c.
Regularium.

• 3. Ajo igitur Primò, Episcopos, seu
Ordinarios licet non posse. Explico id, k Quine.
afferendo ea, quæ docet de hac re. k Quin- singul. 8.
tanad. is cum attulisset verba Tri-depennit.
deatini afferentis, posse sibi Episcopos n. 5.
atrociora

N 2

atrociora quædam, & graviora crimina reservare, cumque etiam protulisset Sacrae Congregationis, & Clementis VIII. monitionem, qua Episcopi admonentur, ne in Casuum reservatione modum excedant, sed reservent sibi atrociorum tantum, & graviorum criminum absolutionem, additum. 4. Sicut reservatum furtum, vel detentio Decimorum, quando quis furaretur, vel retineret ex Decimis duodecim, vel quatuordecim argenteos, nemineus daturam, hunc atrox. Et grave crimen commisso, eumque esse atrocissimum latronem, & sacrilegum gravissimum. Et paulo post: Quantitas ergo (ait) duodecim argenteorum, licet sufficiens sit ad mortale, non tamen ad reservationem prudenter in Diocesis faciendam; Cum ad hanc requiratur gravitas valde considerabilis, & atrocitas. Hæc ex illo. Unde rectè à nobis dictum est, Episcopos ex dispositione Pontificis, fuisse limitatos, ut non reservarent quodcumque peccatum mortale, sed tantummodo atrox, & grave.

4. Quid autem, si non gravia reservent, reservabuntne validè? Responderet, Sylvester, & Henriquez, quos referunt: sequiturque aquintan. Suarez apud dictum a Quintanad. validam esse dicunt ejusmodi reservationem, licet quia potius in destructionem, quam in adiunctionem ea tenderet, illiciram. At Sotus & Riccardus, quos refutat, sequiturque Vazquez apud eundem, nec validam dicunt, nec licitam, quia Episcopi carent ea Jurisdictiones; cum Pontifex ipsis illam limitaverit, (ut n. 1. dictum est) in dispositionibus Tridentini, Sacrae Congregationis, & Clementis VIII. Mihi placet opinio Suarez, quia in dictis dispositionibus, quas ad verbum afferre Quintanad. l. c. nullum verbum est, sive irritans factum, sive Jurisdictionem tollens.

5. Hæc quæstio, si rectè advertis, non est eadem; sed solum similis illi, de qua egimus & supra, ibi enim actum est de reservatione omnium, vel majoris partis delictorum, hic agimus etiam de unico, si ex aliquo capite non sit atrox, nec sit notabiliter grave.

6. Ajo Secundo, Prælatos, cum Capitulis Regularium posse, & validè, & licite peccatum mortale, quamvis non tam atrox reservare, juxta id, quod ipsi bonum,

b Suprad.
2. n. 3.

& utile pro suis Religiosis prudenter judicaverint. Ratio est, tum quia in præcedentibus dispositionibus solum loquutio est cum Episcopis, tum quia idem Clemens id concedit Regularibus, dum in Catalogo Casuum, quos sibi reservare ii possunt, aliqua peccata inheret, mortalia quidem, sed certè non admodum gravia quale est, proprietas contra votum paupertatis, quae sit peccatum mortale, furtum de rebus Monasterii in ea quantitate quæ sit peccatum mortale, lapsus carnis voluntarius opere consummatus. Accedit, & ratio disparitatis: Regulares enim profitentur perfectionis statum; unde gravius semper judicatur peccatum ipsorum, quam judicetur illud, quod committunt laiculares, qui statum illum perfectum non profitentur.

§. III.

Peccata hodie reservata Episcopo Panormitano.

Quælibet Diocesis propriis solet statuere Casus Reservatos, quos omnes recensere nostrum non est, satis igitur nobis, superque erit, si nostræ Panormitanæ Diocesis casus reservati in ultima Synodo anni 1652- propositos, hic additis nonnullis notulis, afferramus.

CASUS RESERVATI IN PANORMITANA DIOCESI.

1. Raptiores Virginum.
2. Prolem suffocantes.
3. Nefandum Sodomitæ scelus committentes.
4. Paganis mulieribus, aut bestiis abutentes.
5. Qui sanctimoniales, vel alias mulieres, intra Monasterium commorantes, turpiter aliquantur, vel turpe quid intendunt, aut tractant.
6. Sortilegium operantes, veneficia superstitione que exercentes, & quolibet Sacramento, vel Sacramentali ad id abutentes.
7. Literarum, ac Sigilli Archepiscopalis, & ejus Curia falsarii, & qui literas, & scripturas Archivii, vel farto arripiunt, vel quovis modo mutulant, aut deturpant, ut integrè legentes.
8. No-